

॥ अथ श्रीसाईसच्चरीत ॥ अध्याय २८ ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीसरस्वत्यै नमः ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ श्रीकुलदेवतायै नमः ॥
 श्रीसीतारामचंद्राभ्यो नमः ॥ श्रीसद्गुरूसाईनाथाय नमः ॥ साई न्हय एक देशी । साई सर्वभूत
 निवासी । ब्रह्मांडांतली कीड मूय ^१माशी । व्यापला सगल्यां भितर ॥१॥ साई वेदांती पूर्ण । साई
 परब्रह्माची खूण । असो दोनूय वटयां प्रवीण । तातूंतल्यानूच तें सद्गुरूपण तांकां ॥२॥ स्वता व्हड

ज्ञानी गहन । करपाक जाणटा शिश्यप्रबोधन । वा आपलें स्वरूप पावनस्थान । ताचें सद्गुरूपण तांकां ॥३॥ पिता
 दिता देहाक ^२जनन । जल्मा फाटल्यान लागता मरण । गुरू दोगांचेंय करता निर्दाळण । ती दयाशीलताय
 आनीक ॥४॥ आतां आदलें आख्याण । करात सपनाचो अध्याय श्रवण । कशे भक्तांच्या सपनांत वचून । बाबा
 दिताले दर्शन ॥५॥ कोणाक सांगीत त्रिशूळ काडपाक । कोणाक खिचडी हाडपाक । कोणाची लागताले फाट
 फोडपाक । घेवन बडी हातांत ॥६॥ कोणाक सपनांत वचून भिवयत । कोणाचें सोऱ्याचें वेसन मोडीत । संकश्टां
 निवारून लायत । गोडी आपल्या चरणांची ॥७॥ कशी कोणाची फाट फोडली । रगड्यान छाती धाडायली । धाव्या
^३अध्यायांत ही कथा सांगली । श्रोत्यांनी आयकल्या आदींच ॥८॥ फुडले कथेची अपूर्वताय । धन्य आयकुपी, धन्य
 गावपीय । पावतात ऐक्य जाग्यारूच दोगूय । मेळयतात सूख अक्षय्य ॥९॥ फट कथा, निंदा असलें श्रवण । ह्या

१. मूस. २. जल्म. ३. श्रीसाईनाथांच्या एका भक्तान सुचयिल्ले प्रमाण ही कथा धाव्या अध्यायांत न्हय तर ती नारायण गांवचे

भिमाजी पाटील हांचे बाबतींत १३व्या अध्यायांत सांगल्या.

कितल्योश्योच । पूण तातूंतल्यान वतलो ग्रंथ विस्तारत । म्हणून श्रोत्यांनो करात माफ ॥२१५॥ तरीय तुमी आयकुपाक
इत्सूक । म्हणून सांगतां आनीक एक । फुडल्या अध्यायांत साईचें कवतूक । हाचे परस अलोकीक दिसतलें ॥२१६॥
हेमाड जावन साई कडेन लीन । करता हें साईचरित्राचें श्रवण । तातूंतल्यान जातलें भवभंयहरण । संकट निवारण
सगल्यांचें ॥२१७॥ संतसज्जनांनो तुमच्या आशिर्वादान । रचिल्लो भक्त हेमाडपंतान । जय अणकारीत
श्रीसाईसच्चरितांतल्यान । दृश्टांत कथनं नांवाचो हो अठ्ठाविसावो अध्याय सोंपता हांगाच ॥

॥ श्रीसद्गुरूसाईनाथार्पणमस्तु ॥ शुभं भवतु ॥

हें म्हाराजांक विचारपाक सांगलें. हांवें ते प्रमाण शिरडीक वतकूच म्हाराजांक विचारलें. म्हाराजांनी 'हय' म्हूण आज्ञा दिली. ती आज्ञा कळोवपा खातीर हांवें
मोरेश्वरावांक पत्र बरयलें आनी म्हाराजांक विचारून त्याच दिसा तें पोस्टांत उडयलें. तेच रातीं फांतोडेर सांताक्रूझ मोरेश्वरावांची मेवणी तातीबाई हिका सपन
पडलें आनी तातूंत एका कंत्रेलांत भोव सोबीत अशी गणपतीची मुर्ती बसयिल्ली तिका दिसली. तिणें सकाळीं उठ्ठकूच तें सपन घरांत सांगलें आनी दुसऱ्या दिसा
म्हाराजांचे आज्ञेचें पत्र थंय येवन पावलें. अर्थांत सपनाच्या माध्यमांतल्यान साईबाबांनी पयलींच सुचोवणी दिली.”